Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Neon Ethnos

1894-09-22

þÿ • - ¿ ½ ˆ ¸ ½ ¿ Â - ± Á . 5 3

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10879

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΤΟΣ Β' ΕΝ ΛΑΡΝΑΚΙ (ΚΥΠΡΟΥ) 10)22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1894. ΑΡΙΘ. 53.

ΝΕΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελίνια ..... 8.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 10

Πᾶσα αἴτησις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν αὐτοῦ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἔθνους» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν της.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΓΕΡΘΩΜΕΝ!

Ἐν τῷ ἡγουμένῳ φύλλῳ ἐξεθέσαμεν ὅτι τὰ κύρια αἴτια, δι' ἃ ἡ Κύπρος ἔμεινε στάσιμος καὶ δὲν προώδευσεν ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εἶνε δύο: ἤτοι ὁ πρὸς τὴν Τουρκίαν φόρος καὶ ἡ πολυδάπανος ἀγγλικὴ διοίκησις τῆς νήσου. Σήμερον περὶ τούτου ἕκαστος εἶνε πεπεισμένος καὶ, ἐὰν οἱ Κύπριοι ἡμεῖς μὴ ἀποφασίσωμεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐξεύρωμεν καὶ λάβωμεν τὰ κατάλληλα μέτρα, ἵνα ἀποτινάξωμεν ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἡμῶν τὸν ἐφιάλτην τοῦτον, ὃν ἡ Ἀγγλία ἑκουσίως ἐπιβάλλει ἡμῖν, ἵνα γυμνητεύωμεν ἐσαεὶ καὶ ἐθελοδουλοῦμεν, τότε ἂς μὴ αἰτιώμεθα ἢ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἂς εἴπωμεν ὅτι θέλομεν ἀδιακόπως νὰ εἰλωτεύωμεν πρὸς τοὺς πεπολιτισμένους νέους ἡμῶν κυρίους. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μικρὸν δύναταί τις νὰ ἀναμένῃ παρὰ τοῦ δυστυχοῦς ἁπλοῦ λαοῦ, τὴν μείζονα δ' εὐθύνην φέρουσιν οἱ ἡγέται τοῦ λαοῦ, ἢ ἀξιοῦντες ὅτι εἶνε τοιοῦτοι. Ὅτι ὁ λαὸς εἶνε ἕτοιμος πάντοτε νὰ παρακολουθήσῃ εἰς πᾶν ἔμφρον καὶ μεμετρημένον κίνημα ὑπὲρ τῆς ὠφελείας τοῦ τόπου, ἀπεδείχθη καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου συλλαλητηρίου, τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν εἰς τὰ οἰνοφόρα χωρία. Ἀλλὰ καίτοι ἐπικροτοῦμεν πρὸς τὸ διάβημα τοῦτο καὶ συμμεριζόμεθα τὸν πόνον τῶν συνεπαρχιωτῶν ἡμῶν, φρονοῦμεν ὅμως ὅτι δὲν πρέπει τὸ οἰκονομολογικὸν ζήτημα τῆς Κύπρου, τὸ ὁποῖον κατήντησε σήμερον ζωτικώτατον δι' ἅπαντας τοὺς κατοίκους νὰ μερικεύηται οὕτω καὶ ἡ δύναμις τοῦ τόπου νὰ κατατέμνηται καὶ περισπᾶται ἐν λεπτομερείαις, ἀλλ' ὅτι πρέπει ὅλοι ὁμοῦ οἱ κάτοικοι νὰ συσκεφθῶμεν ἄνευ ἀναβολῆς περὶ τῶν ἀναγκαίων καὶ καταλλήλων μέτρων, ὅπως δυνηθῶμεν ἐπὶ τέλους νὰ ἐπιτύχωμεν ἀνακούφισιν ἐκ τῆς βαρυτάτης φορολογίας, ἣν ἡ Ἀγγλία, φαίνεται ἐκ προθέσεως ἐπιμένει νὰ διατηρῇ ἐν τῇ νήσῳ, διότι εἶνε τὸ μόνον μέσον, δι' οὗ οὐδέποτε θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀναλάβωμεν ὡς λαὸς καὶ νὰ τείνωμεν εἰς ἐλευθέραν ζωήν.

Μέχρι τοῦδε ἀπεδείχθη ὅτι αἱ φωνασκίαι τοῦ Νομοθετικοῦ ἡμῶν Συμβουλίου κατ' οὐδὲν συντείνουσι πρὸς ἄρσιν τῆς καχεξίας τῆς νήσου, οὐδ' αὐτὴ δὲ ἡ πρεσβεία ἐπήνεγκε τὸ ἐλάχιστον ἀποτέλεσμα, καὶ ὅμως ἐσμὲν πεπεισμένοι, ὅτι, ἐὰν τὸ κατατρύχον τὴν νῆσον κακὸν παρουσιασθῇ ὑπὸ τὴν γενικὴν αὐτοῦ ἔποψιν καὶ φωνὴ ἐκπεμφθῇ ἀπὸ μιᾶς ἄκρας τῆς Κύπρου εἰς ἄλλην, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκουσθῇ, ὁπότε μάλιστα νῦν ἡγεῖται τοῦ ὑπουργείου τῶν ἀποικιῶν ἀνὴρ, οὗ τὰ δίκαια καὶ φιλανθρωπικὰ αἰσθήματα διετρανώθησαν καὶ ἐν Ἰνδίαις καὶ ἐν πλείσταις ἄλλαις περιστάσεσι. Πλεῖστοι καὶ ἐκ τῶν Ἄγγλων αὐτοπτῶν τῆς ἀθλιότητος τῆς νήσου ψέγουσιν ἡμᾶς ἐπὶ τῇ ἀδρανείᾳ καὶ ἀπαθείᾳ ἡμῶν [illegible] ἡγουμένοι τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου δὲν πρέπει ν' ἀναμένωμεν ἕως ὅτου κορυφωθῇ ἐντελῶς τὸ κακὸν καὶ οἱ κάτοικοι ἄρξωνται νὰ μεταναστεύωσιν ἐκ τῆς νήσου, ἵνα ἐκζητήσωσι τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ἐν ξέναις χώραις, ἀλλὰ πρέπει ἀπὸ τοῦδε καὶ ἐνόσῳ εἶνε ἀκόμη καιρὸς νὰ φροντίσωμεν διὰ τὴν μεταλλαγὴν τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον πιέζει καὶ καταθλίβει ἡμᾶς, φέρον εἰς ἀπόγνωσιν πάντα συναισθανόμενον τὴν ἀδικίαν, ἥτις προσγίνεται τῇ νήσῳ, καὶ πρὸς τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ σκεφθῶσι καλῶς καὶ νὰ ἐνεργήσωσιν ἐν δέοντι πρὸ πάντων οἱ πνευματικοὶ καὶ λοιποὶ ἀρχηγοὶ τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου. Δὲν πρέπει νὰ ὀργῶσιν οὗτοι μόνον, ὅταν πρόκειται περὶ ὑλικῶν ἀμοιβῶν ἢ συλήσεως τιμητικῶν ἀξιωμάτων, ἀλλὰ πρέπει νὰ γρηγορῶσι καὶ νὰ ἐνεργῶσι μετὰ βαρυαλγεύσης καρδίας, μάλιστα ὅταν βλέπωσιν ὀφθαλμοφανῶς ὅτι ὁ λαὸς ἀδικεῖται καὶ πάσχει καὶ ὅτι συστηματικῷ τῷ τρόπῳ κατάγεται εἰς ὄλεθρον, ἵνα τῶν ἑστιῶν αὐτοῦ κατισχύσῃ ἡ κακοδαιμονία καὶ ὁ δαίμων τῆς δουλείας ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτῶν διαρκῶς καὶ ἐπ' ἀέννᾳον τὴν ἀχλὺν αὐτοῦ.

ΑΝΑΓΚΗ
ΠΛΓΚΥΠΡΙΟΥ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΥ

Ἐκ τοῦ ἐν Πέρα-πεδίῳ διοργανωθέντος συλλαλητηρίου τῶν οἰνοπαραγωγῶν κατὰ τοῦ ἐπαράτου ζινζιριὲ, λαμπρὸν παράδειγμα ἔχομεν ν' ἀρυσθῶμεν πάντες οἱ Κύπριοι, ὅπως συστηματικώτερον καὶ τελεσφορώτερον, πιστεύομεν, ποιῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι τὰ παράπονα ἡμῶν κατὰ τῆς ἐπαχθοῦς φορολογίας, ἥτις ὁσημέραι ἐξαντλεῖ πᾶσαν παραγωγικὴν καὶ ζωτικὴν δύναμιν τῆς χώρας. Δὲν γνωρίζομεν, βεβαίως, ὁποῖον ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐπαρρησιάστου κινήματος τῶν οἰνοφόρων διαμερισμάτων, ἀλλ' ἐλπίδας μεγάλας τρέφομεν, ὅτι ἀπέναντι τῆς συσσώμου ἐκείνης ἐξεγέρσεως δὲν θέλει κωφεύσῃ καὶ πάλιν ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀνάσσης, χάριν λαοῦ πενομένου, ἐξαιτουμένου ἐν τῷ δικαίῳ αὐτοῦ τὴν μεγαθυμίαν τοῦ βρεττανικοῦ κράτους.

Παρομοίας ἐνεργείας ἔδει πρὸ πολλοῦ [illegible] κάμνωμεν πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεώς μας, ἥτις ἐὰν σήμερον εἶνε τόσῳ ἀθλία, δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ εἴπωμεν, ὅτι κατὰ μέγα μέρος πταίομεν καὶ ἡμεῖς αὐτοί, οἵτινες μετὰ τὴν διάψευσιν τῶν προσδοκιῶν μας περὶ ἀγαθῆς διοικήσεως, παρὰ τὰ ἐπιβαλλόμενα ἡμῖν καθήκοντα, περιεπέσαμεν εἰς ἀδράνειαν, ἀφέντες τὰ πάντα εἰς τὴν ἀτυχῆ αὐτῶν φορὰν καὶ οὐδεμίαν πώποτε ἀξίαν λόγου ἐνέργειαν, δυναμένην νὰ μᾶς ὠφελήσῃ, ποιήσαντες. Δέον νὰ μάθωμεν καλῶς, ὅτι δὲν ἀδρανεῖ λαὸς ἐπιθυμῶν ἀνθρωπίνην διοίκησιν, οὐδ' ἀναμένει σωτηρίαν ἐξ οὐρανῶν, ἀλλ' ἐργάζεται δραστηρίως καὶ πάσῃ δυνάμει ἐνεργεῖ, ὅπως παρασκευάσῃ καὶ δι' ἑαυτὸν καὶ διὰ τοὺς ἐπιγόνους εὐδαιμονέστερον μέλλον. Τοῦτο πάντες ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ ἐναποληφθεῖσαι ἡμῖν δυνάμεις ἐπιτρέπουσι ποιάν τινα ἐνέργειαν, ἂς κινήσωμεν πάντα λίθον, ὅπως ἐφελκύσωμεν τὴν συμπάθειαν τῆς κραταιᾶς ἡμῶν προστάτιδος, ἧς πλεῖστα εὐγενῆ τέκνα εἶνε πρόθυμα. δὲν ἀμφιβάλλομεν, νὰ ὑψώσωσιν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι τὴν εὐγενῆ αὐτῶν φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Κυπρίων.

Καὶ δὴ τὸ σπουδαιότερον ἔχομεν πρῶτον ν' ἀντιπαλαίσωμεν κατὰ τοῦ πρὸς τὴν Πύλην πληρωνομένου ἐτησίως ὑπερόγκου καὶ ἀδικωτάτου φόρου, εἶτα κατὰ τῆς πολυδαπάνου διοικήσεως καὶ τρίτον κατὰ τῆς πλημμελοῦς λειτουργίας ἱκανῶν διοικητικῶν κλάδων. Πρὸς διόρθωσιν τόσῳ μεγάλων κακῶν ἡ πεῖρα ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ὅτι εἰς οὐδὲν ὠφελοῦσι ἐνέργειαι μονομερεῖς καὶ στερούμεναι τῆς ἰσχύος ἐκείνης, ἣν μία κυβέρνησις ὀφείλει πρῶτον καλῶς νὰ σκεφθῇ, ἵνα περιφρονήσῃ. Ἔχομεν δι' ἐλπίδος, ὅτι Παγκύπριον Συλλαλητήριον διοργανούμενον μετὰ περισκέψεως, θέλει συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ ληφθῶσι πλέον ὑπ' ὄψει τὰ παράπονα ἡμῶν καὶ κατ' ἀκολουθίαν βελτιωθῇ ἡ δυσάρεστος κατάστασις, ἥτις ἐπήγασεν ἐκ τῆς ἀκηδείας τῶν ἀναλαβόντων τὰς τύχας τῆς Κύπρου, ἐξίκετο δὲ εἰς βαθμὸν [illegible] συσσωματουμένη ἡ Κύπρος σύμπασα ἂς βοήσῃ βροντοφώνως εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀρχόντων, ὅτι ἡ τελεία ἡμῶν καταστροφὴ ἐπίκειται καὶ ἂς ὑποδείξωμεν τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως μέτρων πρὸς σωτηρίαν ὁλοκλήρου λαοῦ. Οὕτω πράττοντες, μὴ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι θέλομεν κινήσῃ τὸ διαφέρον τῶν φιλοδικαίων καὶ ἰσχυρῶν καὶ ὅτι οὐχὶ βράδιον θέλομεν ἴδη ἐπὶ τὴν Κύπρον ὑποφώσκουσαν τὴν ἀνατολὴν ἡμερῶν εὐδαιμόνων.

(Ἐξ Ἀμμοχώστου.)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ἐπὶ τῆς παιδαγωγίας καὶ τοῦ νεωτέρου διδακτικοῦ συστήματος.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου.).

Τοιαύτη ἡ παράστασις τῶν διαφόρων μορφῶν τῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργείας. Τοιαῦτα τὰ οὐσιώδη ἀντικείμενα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀποτελεῖται ὁ σκοπὸς τῆς δημιουργίας του καὶ τοῦ ἐνταῦθα προορισμοῦ του.

Ἴσως ἐκ τῶν διαλειφθέντων ὁ ἀναγνώστης ἐμάντευσεν εἰς ποῖον θέλομεν νὰ καταλήξωμεν συμπέρασμα. Ἴσως κατενόησεν ἤδη ὅτι ἡ παιδαγωγία ὀφείλει, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἀνατροφῆς τῶν νέων, νὰ ἔχῃ πάντοτε ὑπ' ὄψιν της τὴν θεωρητικὴν κατάταξιν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς ἐν τῇ ζωῇ ἐνεργείας τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι πρέπει νὰ διδάσκῃ εἰς τὸν σπουδάζοντα πᾶν ὅ,τι ἀπαι-

τεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ προορισμοῦ του, ἀκολουθοῦσα. ὡς εἴπομεν, τὴν τάξιν καὶ τὴν ἁρμονικὴν ἀλληλουχίαν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐνεργειῶν μας.

Ὅπως φθάσωμεν εἰς τὸ ὕψιστον τῆς ἀνατροφῆς σημεῖον, πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ διέλθωμεν δι' ὅλων τῶν βαθμίδων τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, νὰ ἐγκύψωμεν εἰς πᾶσαν ἐπιστημονικὴν μελέτην. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη μόρφωσις εἶνε συνήθως ἀνέφικτος καὶ καὶ ἀκατόρθωτος, εἰς μερικὴν τινα ἀρκούμεθα ἀγωγὴν, φροντίζοντες πάντοτε νὰ ἐνδιατρίβωμεν, ὅσον οἷόν τε πλειότερον, ἐπὶ ἐπωφελεστέρων γνώσεων, αἱ ὁποῖαι συνήθως καὶ κατὰ κακὴν μοῖραν παραμελοῦνται. Μεγάλη ἀπαιτεῖται πρὸς τούτοις προσοχὴ ὅπως μὴ ἀνατρέπωνται καὶ συγχέωνται οἱ φυσικοὶ τῆς διδασκαλίας ὅροι, ὡς τοῦτο συμβαίνει ὁσάκις προτάσσηται ἡ τῆς φιλολογικῆς καλλιεπείας καλλιέργεια τῆς κτήσεως τῶν στοιχειωδεστέρων καὶ μᾶλλον ἀπαραιτήτων πρακτικῶν γνώσεων. Οὐ σμικρὰν δὲ μεταρρυθμίσεων κατὰ τὴν διδασκαλίαν βλέπομεν τὴν ἀνάγκην ὅπως προσηκόντως ἐφαρμοσθῶσιν οἱ προεκτεθέντες περὶ ἀγωγῆς ὅροι, τοὺς ὁποίους παραγκωνίζοντες καθιστῶμεν ἐν πολλοῖς τὴν παιδαγωγίαν πλημμελῆ καὶ ἄσκοπον.

Ἓν πρώτους εἶνε πασίδηλον ὅτι ὁ [illegible] ἔχει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ τηρήσεως καὶ προφυλάξεως ποία τῷ ὄντι ἡ ὠφέλεια τῆς διὰ πολλοῦ πόνου ἀποκτηθείσης παιδείας του, ὅταν δὲν γνωρίζῃ νὰ περιποιηθῇ τὴν ὑγείαν του; Πολλοὶ πολλάκις ἀπολυόμενοι τοῦ γυμνασίου καὶ ἐπὶ ψευδεύρυμαθείᾳ βιευθυόμενοι, ἀγνοοῦσι τὴν πρωτίστην ὅλων τῶν ἐπιστημῶν, ἐκείνην δηλονότι, ἥτις μᾶς διδάσκει τὸν τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου δυνάμεθα ν' ἀποφεύγωμεν τὰς ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν ὑγείαν μας πράξεις. Πόσας πραγματικῶς δὲν βλέπομεν ἀσθενείας, προερχομένας ἐκ τῆς ἀγνοίας τῶν φυσιολογικῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων τῆς ὑγιεινῆς! Ἐαν, ἐκτὸς τούτου, πολλοὶ ἄνθρωποι μαστίζωνται ὑπὸ τῆς πενίας ἢ στερῶνται ἐργασίας, ἐὰν οὗτοι, λέγω, δι' ἔλλειψιν πόρων, διέρχωνται τὴν ζωήν των ἐν κακουχίαις καὶ θλίψεσιν, δὲν δικαιούμεθα ἄρά γε ν' ἀποδώσωμεν τοῦτο εἰς τοὺς ἀναδεχθέντας τὴν ἀνατροφήν των, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐφρόντισαν νὰ διδάξωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν οἰκιακὴν καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν, ὡς καὶ τας θετικὰς ἐπιστήμας, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται καὶ δι' ὧν τελειοποιεῖται ἡ βιομηχανία;

Ἐὰν παραλείχθῶμεν τὰ φρονήματα τῶν καθαρῶς πρακτικολόγων ἢ τὰς θεωρίας τῆς συγχρόνου ἀγγλικῆς σχολῆς, θέλομεν περιορισει ὁλόληρον τὴν παιδαγωγίαν εἰς τὰ περὶ σωματικῆς εὐεξίας καὶ εἰς βιομηχανικὰ διδάγματα. Καθ' ἡμᾶς ὅμως, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνον ὑλικόν τι ὄν, ὀφεῖλον ἀποκλειστικῶς διὰ μόνην νὰ φροντίζῃ τὴν τοῦ σώματος ζωήν. Δὲν ἐκπληρεῖ τὴν ἀποστολήν του ἐὰν κατορθώσῃ μόνον νὰ χαίρῃ πλήρῃ ὑγείαν καὶ ὅλας νὰ εὐχαριστῇ τὰς σωματικάς του ἀνάγκας; Πρέπει νὰ μορφωθῇ, καὶ ὡς ἄνθρωπος. ὡς ἄτομον, ὡς ψυχή. Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην καὶ ἠθικῆς καλλιεργείας, ἔχει ἀνάγκην διανοητικῆς ἀναπτύξεως, ἤτοι γραμμάτων, ἐπιστημῶν καὶ θρησκείας.

Αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ γράμματα δὲν εἶνε ἁπλοῦς μόνον ὡραϊσμὸς ἢ παραπληρωτικόν τι τῆς ἐν γένει μορφώσεως τοῦ πνεύματος μέρος. ἀλλ' οὐσιωδῶς ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διανοητικῶν ἡμῶν δυνάμεων. Ἡ ψυχὴ δὲν διαπλάττεται μόνη· πρέπει νὰ τὴν διαπαιδαγωγήσωμεν διὰ τῶν μεγάλων τῆς ἱστορίας μαθημάτων, διὰ τῶν ὑψηλῶν τῆς συγχρόνου πρὸ πάντων φιλολογίας παραδειγμάτων καὶ διὰ τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας. Κατὰ διαφόρους βαθμοὺς ἡ διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ μόρφωσις εἰσὶν εἰς ὅλους ὑποχρεωτικαί, στενῶς δὲ καὶ ἀδιαρρήκτως συνδεδεμέναι μετὰ τῆς ψυχικῆς καὶ σωματικῆς ἀναπτύξεως, δὲν εἶνε συνεπῶς δίκαιον νὰ νομίζωμεν ὅτι αἱ μὲν πρέπει νὰ προηγῶνται ἢ νὰ ἕπωνται τῶν ἄλλων, ἀλλ' ὅτι πρέπει ἥ τε ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτὴν νὰ κατέχωσι τάξιν.

Ἐὰν ἤδη μεταβῶμεν εἰς τὸ τρίτον εἶδος τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας, ἐν τῷ ὁποίῳ περιλαμβάνονται αἱ πρὸς τὴν οἰκογένειαν ὑποχρεώσεις, τὰ πατρικὰ καὶ μητρικὰ καθήκοντα, ἀναμφιβόλως θέλομεν ὁμολογήσει ὅτι τὸ σημερινὸν σύστημα πλημμελῶς ἐν πολλοῖς πολλὰ χρήσιμα ἐν τῇ διδασκαλίᾳ παρημέλησε πρὸς ἀνυπολόγιστον τῆς κοινωνίας ζημίαν. Οἱ γονεῖς, οὐδεμίαν ἔχοντες γνῶσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος τῶν τέκνων των, ἀποροῦσιν εἰς τα τῆς ἀνατροφῆς του, διότι καὶ ψυχολογικῶν στεροῦνται γνώσεων ὅπως δεόντως κανονίσωσι τὴν φυσικὴν βαθμιαίαν τῶν διανοητικῶν του δυνάμεων ἀνάπτυξιν καὶ τῆς φυσιολογίας ὡσαύτως εἰσὶν ὅλως ἄπειροι ὅπως ἀρκούντως φροντίσωσι διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὑγείας του. Τοιαύτη λοιπὸν πρέπει νὰ εἶνε ἡ προσήκουσα προπαρασκευὴ τῶν μελλόντων ν' ἀναδεχθῶσι τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα τοῦ πατρός; Ἡ δὲ νεᾶνις κατὰ τὴν ἐρηβικήν της ἡλικίαν διδάσκεται χρήσιμον ὅπως ἐπαξίως λάβῃ τὸν τίτλον οἰκοδεσποίνης καὶ μητρός; Εἰσέρχεται ὑπὸ τὴν συζυγικὴν στέγην σχεδὸν ἐν πλήρει ἀγνοίᾳ τῶν μᾶλλον ἀναγκαιουσῶν διὰ τὸν προορισμόν της γνώσεων, ἡ δὲ τοιαύτη περὶ τὴν ἀνατροφὴ τῆς γυναικὸς ἀμέλεια ἐγένετο καὶ γίνεται πολλάκις ἀφορμὴ, πολὺ μᾶλλον ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἀπειρία, δυσεπανορθώτων κοινωνικῶν διαταράξεων καὶ συμφορῶν.

Ὁ τελείαν ἔχων τὴν τοῦ καθήκοντός του συναίσθησιν παιδαγωγὸς ὀφείλει πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ διδάσκῃ τοὺς γονεῖς καὶ ἰδίως τὰς μελλούσας μητέρας περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν καθηκόντων των, ἄνευ τῆς γνώσεως τῶν ὁποίων ἡ σωματικὴ καὶ διανοητικὴ τῶν παιδῶν μόρφωσις ἀποβαίνει ἀδύνατος. Εἶνε τῇ ἀληθείᾳ λυπηρὸν ν' ἀναθέτωμεν τὸ μέλλον τῶν ἐπερχομένων γενεῶν, τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος μεταξὺ χειρῶν ἀδεξίων, εἰς τὰς ἰδιοτροπίας ἀσυνέτων καὶ ἀγραμμάτων τροφῶν ἢ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν ἀπεραντολογιῶν δυσειδαιμόνων καὶ ἀδολέσχων γραϊδίων. Ἀκούομεν συνεχῶς τους ἀνθρώπους λέγοντας ὅτι προορισμὸς τῆς γυναικὸς εἶνε ἡ τῶν τέκνων της ἀνατροφὴ, καὶ μόλα ταῦτα οὐδεμία καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως αὕτη μάθῃ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς της ἀδαοῦς, ὡς εἶνε, τῶν τῆς ζωῆς νόμων ὡς καὶ τῶν ψυχικῶν φαινομένων, ἀγνοούσης τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἠθικῶν συγκινήσεων, ὡς καὶ τὰς ἀφορμὰς των φυσικῶν ἀνωμαλιῶν, ἡ ἐν τῇ ἀνατροφῇ τοῦ παιδὸς παρέμβασίς της μᾶλλον βλάβης ἢ ὠφελείας γίνεται πρόξενος.

Καὶ ἡ τοῦ πολίτου ἀνατροφὴ εἶνε ὡσαύτως λίαν ἐλλιπής. Δὲν ἀντιλέπως πείσωμεν τὸν πολίτην νὰ καταπνίξῃ τὸν ἐγωϊσμὸν, τὴν φιλαυτίαν του, χάριν τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, τῆς ἀπεριορίστου εἰς τοὺς νόμους ὑπακοῆς καὶ τῆς ἀληθοῦς πρὸς τοὺς συμπατριώτας φιλίας καὶ ἀφοσιώσεως. Ἀλλ' ὅσον δυσχερὲς καὶ δυσεκτέλεστον θεωρεῖται τὸ ἔργον τόσον καταφανέστερον ἀποδείκνυνται ἡ ἀνεπάρκεια τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται πρὸς ἐκπλήρωσίν του. Ἐκ τῶν δυναμένων νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ πολίτου καὶ εἰς τὴν παρ' αὐτοῦ ἄσκησιν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν διαφόρων ἐπιστημῶν, αἱ μὲν οὐδόλως διδάσκονται τοῖς πολλοῖς, ἄλλαι δὲ ἀτελῶς καὶ ἀνεπιτηδείως· οὗτοι οὐδεμία στοιχειώδης ἐπὶ τοῦ δικαίου δίδεται γνῶσις, τῆς δὲ ἱστορίας μὴ διδασκομένης ὅπως πρέπει, οὐδεμία δύναται νὰ γείνῃ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν τῷ παρ' ἡμῖν κοινωνικῷ βίῳ. Ἡ συνοπτικὴ τῶν ἰσχυόντων νόμων διδασκαλία θέλει ἀναντιρρήτως μᾶς διαφωτίσει περὶ τῆς φύσεως τῶν πρὸς τοὺς συμπολίτας καὶ τοὺς ὁμοίους μας ὑποχρεωσεών μας, θέλει ἀναπτύξει τὸν πρὸς τοὺς νόμους σεβασμόν μας, ἐπαρκῆ δίδουσα ἡμῖν ἰδέαν τῶν ἀδιαλείπτων συμπαθειῶν, τοῦ νομοθέτου ἀγωνιζομένου πάντοτε νὰ προσεγγίσῃ πρὸς τὴν ἀλάνθαστον τοῦ Θεοῦ δικαιοσύνην. Κατὰ τὴν τῆς ἱστορίας ἐξ ἄλλου μελέτην ὀφείλει ὁ διδάσκαλος. ὅπως αὕτη ἀποβῇ τελεοφόρος. ὅπως ὡς ἀληθὴς χρησιμεύσῃ ὁ δηγὸς ἐν τῷ πρακτικῷ τοῦ πολίτου σταδίῳ, διάφορον τῆς σημερινῆς ν' ἀκολουθήσῃ πορείαν. συμπτύσσων ἔσον οἷόν τε τὰς ἐπὶ τῶν διαφόρων μαχῶν λεπτομερείας καὶ ἀφηγήσεις, νὰ ἐνδιατρίβῃ τοὐναντίον περισσότερον εἰς τὴν τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν λαῶν μελέτην. εἰς τὴν ἀνάλυσιν τοῦ χαρακτῆρος τῶν μεγάλων ἀνδρῶν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατανοοῦνται αἱ ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῶν ἐν τῷ κόσμῳ σπουδαίων συμβεβηκότων ἀπορρέουσαι ἀλήθειαι, ὡς, φέρ' εἰπεῖν, ὅτι τα διάφορα γεγονότα ἐξήρτηται κατὰ μέγα μέρος ἐκ τοῦ εἴδους τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων. ὅτι ἡ τῶν λαῶν εὐημερία ἢ δυσπραγία ὡς ἀφορμὴν ἔχουσι σχεδὸν πάντοτε τὴν διαγωγὴν τοῦ πολίτου, τὴν περὶ τὴν ἐργασίαν, προθυμίαν του καὶ τας ἠθικὰς αὐτοῦ ἀρχας.

Ἤδη δυνάμεθα εὐκόλως νὰ ἐννοήσωμεν ὁποῖα τὰ τῆς παιδαγωγίας καθήκοντα Αἱ προσπάθειαί της δέον πρὸς τοὺς τῆς φύσεως νὰ συμμορφῶνται νόμους, ἡ δὲ τῶν μαθημάτων διαίρεσις πρέπει ν' ἀκολουθῇ τὴν ἔρρυθμον τῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐνεργειῶν διάταξιν. Ἡ πρὸς διδασκαλίαν ἁρμοδιωτέρα ὕλη πρέπει νὰ εἶνε ἐκείνη διὰ τῆς ὁποίας ὁ διδασκόμενος ἰσχυροποιεῖ τὸ σῶμα, δίδων εἰς αὐτὸ εὐρωστίαν καὶ τόνον, ἐκείνη δι' ἧς ἐκ ἀνάγκῃ δυνάμεθα νὰ γίνωμεν βιομήχανοι, ἔμποροι, τεχνῖται, ἄνθρωποι, τέλος, δυνάμενοι ἀνέ[illegible] πρὸς τὸ ζῆν. Εἶνε ἑνὶ λόγῳ ἡ διδασκαλία ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν μόρφωσιν ψυχῶν πλήρη ἐχουσῶν συναίσθησιν τοῦ καθήκοντός των καὶ ἐν εὐθύτητι συνειδήσεως ἐργαζομένων· εἶνε τὸ σύστημα, δι' οὗ ἀναδεικνύονται καλοὶ οἰκογενειάρχαι καὶ πολῖται πεπροικισμένοι διὰ χρηστῶν ἠθῶν καὶ διὰ παντοίων κοινωνικῶν ἀρετῶν.

Ἐκ τῆς «ΣΑΜΟΥ.»

(Ἕπεται.)

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου εἰσέρχεται τὸ «Νέον Ἔθνος» εἰς τὸ β' ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἔτος Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκφράζοντες τὰς ἀπείρους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὸ ἀξιότιμον δημόσιον, ὅπερ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρέσχεν ἡμῖν τὴν συνδρομήν του, δηλοῦμεν ὅτι μετὰ τοῦ αὐτοῦ θάρρους θὰ συνεχίσωμεν τὸν ἀγῶνα, ὃν ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος ἀνελάβομεν.

—§—

Τὸ Κακουργιοδικεῖον θέλει συνεδριάσῃ προσεχῶς ἐν Ἀμμοχώστῳ τὴν 21 Ἰανουαρίου, ἐν Λάρνακι τὴν 28, ἐν Πάφῳ τὴν 5 Φεβρουαρίου. ἐν Λεμησσῷ τὴν 14. ἐν Κυρηνείᾳ τὴν 25. καὶ ἐν Λευκωσίᾳ τὴν 28.

—§—

Κατ εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀγγλικοῦ στρατοῦ ἀφικνοῦνται πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ τέσσαρες λόχοι ἐκ Μάλτας.

—§—

Σήμερον ἔπεσαν ἐν Λάρνακι αἱ πρῶται βροχαί, διαρκέσασαι ἐπὶ μίαν περίπου ὥραν.

—§—

Πᾶν πλοῖον προερχόμενον ἀπ' εὐθείας ἐκ τινος λιμένος ἢ μέρους τῆς Προποντίδος ἀπὸ τῶν Μουδανίων μέχρι τοῦ Παλέρμου συμπεριλαμβανομένων, ὑποβάλλεται εἰς εἰκοσιτετράωρον κάθαρσιν, ἥτις θὰ τελῆται ἐν Λάρνακι.

—§—

Εὐφροσύνοι ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαὴλ Κοντοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Χ' Δημητρίου. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα μακρὸν καὶ εὐδαίμονα συζυγικὸν βίον.

—§—

Αὐθημερὸν ἐμνηστεύθη ὁ κ. Ἰάκωβος Σταύρου τὴν δεσποινίδα Αἰκατερίνην Χ' Σταυρῆ. Εὐχόμεθα αὐτοῖς τοὺς γάμους ταχεῖς καὶ εὐδαίμονας.

—§—

Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Alvah» ἀνεχώρησε τὴν παρελθοῦσαν τετάρτην εἰς Ζύγιον πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου του.

—§—

Μουσικὸς θίασος ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν ἀποτελούμενος παιανίζει ἡδυμελέστατα καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐν τῷ καφφενείῳ «Ἐδέμ.» Πολλαὶ οἰκογένειαι συνέρχονται ἐκεῖ ταχτικῶς πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς ἐκ τῆς μουσικῆς τερψεως.

—§—

Σήμερον κατέπλευσε προερχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας καὶ Λεμησσοῦ τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Φουρτοῦνα» ἀνεχώρησε δὲ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἰς Συρίαν.

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ὑπὸ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Ἀπὸ τῆς παρούσης ἑβδομάδος ἤρξατο ἡ ἐκτύπωσις «Σειρᾶς Γεωγραφικῶν Γνώσεων» πρὸς χρῆσιν τῶν δημ. σχολείων ἐκπονηθεῖσα ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐν Σκάλᾳ δημοτικῆς Σχολῆς κ. Κ. Γ. Λυσιώτη, νεομεθοδιστοῦ. Τὸ ὅλον ἔργον θὰ διαιρῆται εἰς τρία τεύχη, ἕκαστον τῶν ὁποίων θ' ἀποτελῆται ἐκ τριῶν περίπου τυπογραφικῶν φύλλων. Τὸ πρῶτον τεῦχος, ὅπερ περατοῦται ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ περιλαμβάνῃ τὴν Ἑλλάδα, Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, καὶ Εὐρωπαϊκὴν Τουρκίαν, τὸ δεύτερον τὰ λοιπὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη. καὶ τὸ τρίτον ἐν περιλήψει τὰς ἄλλας ἠπείρους.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Γυμνασίου φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι κατηρτίσθη ἐν τῷ Γυμνασίῳ παιδαγωγικὸν τμῆμα, ὅπερ θὰ ἄρξηται λειτουργοῦν ἀπὸ τοῦ παρόντος Σχολικοῦ ἔτους.

Τὸ παιδαγωγικὸν τοῦτο τμῆμα θὰ ἀποτελῆται α') ἐκ τῶν μαθητῶν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Γυμνασίου, οἵτινες μέλλουσι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ τοῦ δημοδιδασκάλου ἐπάγγελμα καὶ οἵτινες ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂν τὸ ἐπιθυμῶσι θὰ ἀπαλλάσσωνται τῆς διδασκαλίας τῶν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν, Καὶ β') ἐκ τῶν ἀπορίτων τοῦ Γυμνασίου καὶ τῶν Σχολαρχείων Λάρνακος καὶ Λεμησσοῦ. Ὁ χρόνος τῆς διδασκαλίας ἔσται διετής.

Μαθήματα διδαχθησόμενα θὰ εἶνε ψυχολογία, Ἱστορία τῆς Παιδαγωγικῆς Γενικὴ καὶ Εἰδικὴ διδακτική, τετράχορδον, Ὠδική, Ἰχνογραφία καὶ Γυμναστική.

Τέσσαρας μῆνας πρὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου ἔτους δὶς τῆς ἑβδομάδος θὰ γίνηται πρακτικὴ ἄσκησις ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ὁδηγίαν τοῦ κ. Γυμνασιάρχου.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ μαθητευόμενοι θὰ ὑφίστανται τὰς διδασκαλικὰς αὐτῶν ἐξετάσεις, ἐνώπιον Ἐπιτροπῆς διοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γυμνασίου, παρόντος καὶ τοῦ Ἐπόπτου τῆς Παιδείας καὶ θὰ λαμβάνωσι τὸ διδασκαλικὸν αὐτῶν πτυχίον.

Λευκωσία 8)20 Σεπτεμβρίου 1894.

Ἐκ τοῦ Γραφείου.

Φέρεται καὶ πάλιν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι τὰ ταχτικὰ μαθήματα τῆς δημοτικῆς Σχολῆς Ἁγίου Λαζάρου ἄρχονται τὴν 15 ἐνεστῶτος μηνὸς καὶ ὅτι οὐδεμία ἐγγραφὴ δύναται νὰ γείνῃ μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ 7βρίου.

(Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Σῖτος, πρὸς γρ. 12—14 τὸ κοιλόν.
Κριθή, πρὸς γρ. 8—8 1/4
Ὄροβος ἐντόπιος, πρὸς γρ 15.
Σησάμια, πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν ὀκάν.
Σταφὶς μαύρη πρὸς 40 παρ. ἡ ὀκά.
Σταφὶς βραστὴ πρὸς 30 παρ. ἡ ὀκά.
Βάμβακόσπορος πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 12—13 τὴν λίτραν (ὀκ. 2 1/2.)
Βρώμη, πρὸς 22 παρ. ἡ ὀκᾶ.
Μαλλία 12—14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον, ἐξωτερικοῦ πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἔλαιον ἐντόπιον, πρὸς 14 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 312 τὸν σάκκον.
Καφφὲς, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὀκὰν χονδρ.
Ὀρύζιον, πρὸς γρ. 175—182 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6—6 1/2 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 36—37.
Χαρούπια 70—72 γρ. τὸ καντάρ. 180 ὀκαδῶν.
Μὲ λίραν ἀγγλικὴν γρόσια 182.
Ὁ βάμβαξ, ὁ βαμβακόσπορος καὶ ἡ σησὶς πληρώνουσι τὴν δεκάτην κατὰ τὴν ἐξαγωγήν.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΕΠΟΠΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ (ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑΣ.)

Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐξεδόθη ἐν τῷ τυπογραφείῳ τῆς «Σάλπιγγος» ὑπὸ τοῦ κ. Α. Κ. Πηλαβάκη, νεομεθοδιστοῦ, χρήσιμώτατον βιβλίον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν δημοτικῶν σχολείων, τυγχάνον ἄξιον πάσης συστάσεως.

Τιμᾶται ἀντὶ 6 γρ. χαλκίνων καὶ εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ ἐν Κύπρῳ γνωστὰ βιβλιοπωλεῖα, ἐν Λάρνακι δὲ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

Τῇ 19 Αὐγούστου περὶ ὥραν 2 μ.μ. ὑπὲρ τοὺς 150 ἀξιωματικοὶ τῆς ἐν Ἀθήναις φρουρᾶς μετὰ πολλῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, ἐκκινήσαντες ἐκ τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης ἐν σώματι καὶ μεταβάντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἀκροπόλεως», εἰσήλασαν βίᾳ καὶ ἐν διαστήματι μιᾶς ὥρας μετέβαλον εἰς σωρὸν ἐρειπίων τὰ πάντα—τὸ τυπογραφεῖον, τὸ λογιστήριον, τὰ γραφεῖα τῆς συντάξεως καὶ τὴν ἰδιαιτέραν κατοικίαν τοῦ διευθυντοῦ. Τὴν ὥραν τῆς ἐπιδρομῆς ἔλειπον ἐκ τοῦ γραφείου ὅλοι οἱ συντάκται καὶ ἐργάται, ὁ διευθυντὴς ἀπουσίαζε πρὸ πολλοῦ εἰς Εὐρώπην, οὕτω δὲ ἡ καταστροφὴ ἐγένετο ἄνευ ἀντιστάσεως. Οἱ ἀξιωματικοὶ εἶχον ἐξεγερθῆ διὰ τὰ κατὰ τοῦ στρατοῦ ἄρθρα τῆς «Ἀκροπόλεως» προέβησαν δὲ εἰς τὸ κίνημα τῆς ἐκδικήσεως κατόπιν συσκέψεως ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Λέσχῃ,

Τὸ πρωτάκουστον γεγονὸς παρήγαγε μεγάλην συγκίνησιν ἐν Ἑλλάδι, πολλὰ δὲ καὶ ποικίλα ἐξηνέχθησαν σχόλια ἀλλ' ἡ τάξις δὲν διεταράχθη.

Ἐκτὸς εὐαρίθμων ἐξαιρέσεων, σύμπας ὁ ἀθηναϊκὸς καὶ ὁ ἐπαρχιακὸς τύπος ἀπεδοκίμασε ζωηρότατα τὸ κίνημα τῶν ἀξιωματικῶν, χαρακτηρίσας αὐτὸ ὡς ἀναρχικὸν πραξικόπημα. Ἔψεξε δὲ ἀριμέως τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δὲν κατώρθωσαν νὰ τὸ προλάβουν.

Οἱ ἀξιωματικοὶ θὰ δικασθῶσιν ὑπὸ τοῦ στρατοδικείου. Ἡ «Ἀκρόπολις» ἐκίνησεν ἀγωγὴν ἀποζημιώσεως κατὰ του Δημοσίου. Κατὰ τοὺς μετριωτέρους ὑπολογισμοὺς αἱ ζημίαι της ἀνέρχονται εἰς 300,000 δραχμῶν.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

Ἡ ἀπλότης μεθ' ἧς ὁ βασιλεὺς Γεώργιος διέρχεται τὰς ὁδοὺς ἄνευ ἀκολουθίας καὶ πομπῆς, προξεν εἰς τοὺς ξένους μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ καὶ προσελκύει τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ Κήρυκος τῆς Νέας Ὑόρκης ἐπιστέλλει πρὸς αὐτὸν τὰ ἀκόλουθα περὶ τῆς Α. Μ. «Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος πλανᾶται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως. μεταβαίνει εἰς τὸ θέατρον καὶ εἰς τὰ καφεῖα χωρὶς νὰ ἐπιδείξῃ οὔτε τὴν ἐλαχίστην διάκρισιν. Πόσον εὐδαίμων θὰ εἶνε εὑρισκόμενος εἰς τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον δύναται νὰ ζῇ ἄνευ δημοσιότητος! Περιπατῶν πρό τινων ἡμερῶν εἰς τινα μονήρη ὁδὸν συνήντησα κύριον φέροντα τετρὰν περιβολὴν, μαλακὸν τυρολιανὸν πῖλον. κρατοῦντα ράβδον, καὶ ἔχοντα ἄνθος εἰς τὴν κομβιοδόχην του. Ἦτο ὁ βασιλεὺς κάμνων τὸν περίπατόν του μόνος.

Ἡ Βορειογερμανικὴ σχολιάζει αὖθις τὰς ἐπανειλημμένας καὶ καταφανεῖς γενομένας ἐνδείξεις εἰρηνικωτέρων φρονημάτων ἐν τοῖς γαλλικοῖς κύκλοις, ἐξαίρει δὲ τὰς πρὸς εἰρηνικὴν μετὰ τῆς Γαλλίας διαθέσιν διαθέσεις τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου ἐκφράζουσα συγχρόνως καὶ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐν Γαλλίᾳ προσεχῶς θὰ ἐπικρατήσωσι γνῶμαι, συναντώμεναι μετὰ τῶν εἰρηνικῶν ἐπιθυμιῶν τῆς Γερμανίας. Ἡ ἐλπὶς αὕτη βασίζεται κυρίως ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως, ὅτι ἐν Γαλλίᾳ αὐξάνει ὁσημέραι ἡ ἐκτίμησις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέμου.

Σοβαραὶ διαφωνίαι ἀνεφύησαν λέγεται μεταξὺ τοῦ ἀρχιγραμματέως κόμητος Καπρίβη καὶ τοῦ κόμητος τοῦ Οὐλεμβούργου, προέδρου τοῦ πρωσσικοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου. Φρονεῖται ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ. Ἐνταῦθα σημειούμεθα σχετικὴν εἴδησιν τῶν βιεννάιων φύλλων, καθ' ἣν πρό τινος ὁ αὐτοκράτωρ συνεσκέψατο ἐπὶ μακρὸν μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως, ἀντικείμενον δὲ τῆς συνδιασκέψεως ὑπῆρξε τὸ ζήτημα τῆς συνενώσεως τῆς θέσεως τοῦ ἀρχιγραμματέως μετὰ τῆς τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Πρωσίας. Ὡς γνωστόν, ὁ Βίσμαρκ οὐδέποτε ἔπαυσε χαρακτηρίζων τὸν χωρισμὸν τῶν δύο τούτων θέσεων ὡς σοβαρὸν σφάλμα, αἱ δὲ Ἀμβούργειοι εἰδήσεις συνηγόρουν πάντοτε ὑπὲρ τῆς ἐκ νέου ἑνώσεως αὐτῶν. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ αὐτοκράτωρ εὐμενῶς διάκειται πρὸς τὴν συνένωσιν· θ' ἀκούσῃ δ' ἔτι τὴν γνώμην τοῦ κόμητος τοῦ Οὐλεμβούργου καὶ τοῦ κ. Μιχέλ. Πρὸ μικροῦ δὲ ἔτι ὁ γερμανὸς μονάρχης συνωμίλησε μετὰ τοῦ Καπρίβη, ἀντικείμενον δὲ ἦτο τὸ ζήτημα ἑνώσεως καὶ πάλιν τῶν θέσεων ἀρχιγραμματέως καὶ πρωθυπουργοῦ τῆς Πρωσίας. Ὁ Βίσμαρκ τὴν διαίρεσιν τῶν δύο ὑπουργημάτων ἐξακολουθεῖ καταχρίνων καὶ διὰ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ αἰτεῖ τὴν συνένωσιν.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(Διὰ τοῦ σημερινοῦ Ταχυδρομείου.)

Λεμβούργη, 30 Αὐγούστου.—Ἐδόθη συμπόσιον πρὸς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον Ἰωσὴφ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ εἰς ἔκθεσιν. Ἡ Α. Μ. ἔφερε πρόποσιν «ὑπὲρ τοῦ φιλτάτου του φίλου τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας.» Ὁ αὐτοκράτωρ ἀνεχώρησε πρὸ ὀλίγου.

Κάϊρον, 1 Σεπτ.—Ἐφημεριδογράφος Ἰτάλος ὀνόματι Γκουλιέρη ἐξωρίσθη πρὸ ὀλίγου ἐκ τῆς Αἰγύπτου, διότι προσεβάλε τὴν ἀγγλικὴν πολιτικήν

Κων)πολις, 1 Σεπτ.—Ἑταιρεία μυστικὴ σπουδαστῶν ἀνεκαλύφθη. Εἰκοσιδύο συλλήψεις ἐνηργήθησαν,

ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΡΟΔΟΝ

(Διήγημα)

Ἐκαλεῖτο Συδωνία, ἦτο ὀρφανὴ καὶ κατῴκει εἰς τὴν τελευταίαν οἰκίαν τοῦ χωρίου, εἰς τὴν ἐσχατιὰν τοῦ δάσους, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς Γερμαίνην. Ὁ πατήρ της ὁ ἀρχαῖος ἁμαξοπηγός, ἀποθανὼν ὅτε ἡ κόρη καθίστατο ἐνῆλιξ, τῇ ἀφῆκε κληρονομίαν τὴν οἰκίαν καὶ τὸν παρ' αὐτὴν κῆπον καὶ γήπεδον ἀξίας πεντακοσίων φράγκων. Εἰς τὸν πτωχὸν τόπον ἐλογίζοντο ταῦτα ὡς ἀρκετὰ καλὴ περιουσία· Δυστυχῶς, καίτοι οὖσα ἐνάρετος καὶ φιλόπονος κόρη, οὐδὲν εἶχε τὸ ἑλκυστικόν. Ἦτο καχεκτικὴ καὶ δύσμορφος κυρτὴ τὸ σῶμα, μὲ τοὺς ὤμους πρὸς τὸ ἄνω καὶ τὸν λαιμὸν βεβυθισμένον ἐντὸς τοῦ διαστρόφου κορμοῦ, ὅπόθεν προέκυπτε κεφαλὴ λεπτή, ἰσχνή, ὠχρά, μὲ μεγάλους σκεπτικοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τεράστιον μέτωπον. Οἱ νέοι διέβαινον παρ' αὐτὴν ἀδιάφοροι ἢ σκωπτικοί. Ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους θὰ ἠγάπα, δὲν ἐνδιεφέροντο ποσῶς διὰ τὸ ἀσθενικὸν της ὑποκείμενον, καὶ δὲν ἤθελεν ἐξ ἄλλου ἐκείνους, οἵτινες θὰ τὴν ἐλάμβανον διὰ τὸ χρῆμά της.

Ἐν τούτοις τὸ παραμεμορφωμένον αὐτὸ σῶμα ἐνέκλειε ψυχὴν ἐξαίρετον καὶ διάπυρον καρδίαν. Αἱ ὁμήλικοί της εἶχον ὅλαι ὑπανδρευθῆ. Ἡ Συδωνία τὰς ἔβλεπε, τὴν μίαν μετὰ τὴν ἄλλην περιφερομένας, τὴν Κυριακήν, μὲ τοὺς ἀγαπητούς των, εἶτα εἰσερχομένας εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ ἔνδυμα νύμφης, καὶ ἀργότερον συρούσας ὀπίσω των δύο ἢ τρία νήπια. Τότε, κεντωμένη ὑπὸ ζηλοτυπίας καὶ πόθου, ἐσκέπτετο ὅτι καὶ αὐτὴ θὰ ἦτο εὐτυχής, ἐὰν ἐδέχετο τὴν περίπτυξιν ἀγαπητοῦ ὑποκειμένου, ἐὰν ἐν τῇ οἰκίᾳ της ἀντήχουν φωναὶ νηπίων. Εἰς ἑκάστην ἐπάνοδον τοῦ ἔαρος, ἠσθάνετο ἑαυτὴν καταλαμβανομένην ὑπὸ ἀλγεινῆς νοσταλγίας ἔρωτος. Ἡ καρδία της ἔπαλλεν ἀτάκτως, τὸ αἷμά της ἔκαιε, δάκρυα ἐπλήρουν τοὺς ὀφθαλμούς της ἐν ὥρᾳ λυκαυγοῦς, καὶ πυρετώδη ὄνειρα ἐτάρασσον τὰς νύκτας της. Καίτοι ἀγαπῶσα τὴν ἐν τῷ ἄστει διαμονήν, δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ εἰσέρχηται ἐκεῖ· τόσον τὸ θέαμα τῆς ἐαρινῆς μέθης τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζῴων τὴν ἐτάρασσεν.

Κατέφευγεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καθ' ἃς ὥρας εἶνε αὕτη ἔρημος κόσμου. Εὕρισκεν ἐν τῇ ἀναγνώσει τῆς Συνόψεώς της φάρμακον κατὰ τῶν κακῶν σκέψεων. Ὁ λαὸς τοῦ χωρίου της εἶνε ἐν γένει θεοσεβὴς καὶ ἡ Σιδωνία, εἶχε λάβει ἕξεις ἐνθέρμου εὐλαβείας. Ἐν τούτοις, αἱ τυπωμέναι προσευχαὶ δὲν κατηύναζον πλέον τὴν ψυχήν της καὶ δὲν ἐκώλυον τὸ πνεῦμά της τοῦ νὰ φέρεται εἰς κινδυνώδεις σκέψεις. Ἀπελπις, ἔκλειε τὴν Σύνοψίν της καὶ ἐπειρᾶτο νὰ ἐξεύρῃ ἡ ἰδία προσευχὰς ἐνθερμοτέρας. Ἐνθυμουμένη τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου: «Μακάριοι οἱ κλαίοντες ὅτι αὐτοὶ παρηγορηθήσονται», ἀπετείνετο ἀφελῶς πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔλεγε. «Θεέ μου ἐπουράνιε, βλέπεις τὸν πόνον μου, εὐσπλαγχνίσθητί με καὶ ἐλθὲ εἰς βοήθειάν μου!» Οὕτω, κατὰ μικρόν, ἐξωκειοῦτο εἰς τὸ νὰ συνδιαλέγεται οἰκείως πρὸς τὸν Χριστόν, ὁπότε ἔβλεπεν, εἰς τὸ ἡμίφως τοῦ ἱεροῦ, τὴν δι' ἀκανθῶν ἐστεμμένην κεφαλὴν καὶ τὴν αἱμάσσουσαν καρδίαν. Καὶ βαθμηδὸν οὕτω, συνέβη ἐν τῇ ζέσει τῆς προσευχῆς της νὰ φέρεται ἡ σκέψις της μακρὰν τῶν ἐπιγείων σκέψεων. Ἀνεπαισθήτως, ὁ θεῖος ἔρως ἀντικατέστατο ἐν αὐτῇ τὸν ἀνθρώπινον. Ἡ εἰς τὴν ἐκκλησίαν φοίτησίς της καθίστατο ἐκτενεστέρα μακροτέρα, καὶ αἱ πρὸς τὸν Ἰησοῦν συνδιαλέξεις της ἔπλησσον ἤδη σχεδὸν εἰς ἔκστασιν. Γονυπετὴς πρὸ τοῦ ἐσταυρωμένου, τὸν ἱκέτευε: «Σὲ ἀγαπῶ, Κύριε, ἐλθὲ εἰς ἀντίληψίν μου!»

Ἐδέετο οὕτω μετὰ ζέσεως, καὶ ἰδοὺ ὅτι αἴφνης τὰ κλειστὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου βλέφαρα τῇ ἐφάνησαν ἡμιανοιγέντα καὶ ἐκτοξεύοντα αὐτῇ βλέμμα ἐλέους. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Συδωνίας δὲν ἀπεσπῶντο πλέον τῶν συμπαθῶν ὀφθαλμῶν τοῦ Ἰησοῦ. Ἐν ἑαυτῇ καὶ περὶ αὐτὴν ᾐσθάνετό τι τὸ μυστηριῶδες κυμαινόμενον ἐν τῇ σιγῇ τοῦ ναοῦ. Φωνή τις, θίγουσα βαθέως τὴν καρδίαν της, τῇ ἐψιθύριζε: «Ζητεῖτε καὶ εὑρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν . . . πώλησον τὰ ὑπάρχοντά σου, διαμοίρασον αὐτὰ εἰς τοὺς πτωχούς, καὶ ἕξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς . . . Ἐλθὲ καὶ ἀκολούθει μοι . . .»

Ἐπανελθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν, ἡ Σιδωνία ἐσκέφθη ἐπὶ ὅσων εἶδε καὶ ἤκουσε, καὶ ἰδοὺ τί ἀπεφάσισε. Θὰ ἐπώλει ὅσον τάχιον τοὺς ἀγρούς της καὶ θὰ ἐπορεύετο πρὸς Ἐκεῖνον ὅστις τὴν ἐκάλει. —Πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τοῦ χωρίου, τὸ γήπεδον ἐξετέθη εἰς δημοπρασίαν ὑπὸ τοῦ συμβολαιογράφου. Ἡ Σιδωνία τὴν πατρικὴν οἰκίαν μόνον διετήρησε. Μετὰ τὴν πώλησιν ἀπεφάσισε ν' ἀναχωρήσῃ καὶ ἀπῆλθη εἰς τόπους ἱερούς. Ἀπῆλθε λοιπόν, ἀσθενική, ἀλλὰ πρόθυμος καὶ ἀκούραστος, δεομένη τοῦ Θεοῦ καὶ ἐλεοῦσα τοὺς πτωχούς, οὓς καθ' ὁδὸν συνήντα. Ἐπεσκέφθη τὴν Σαλέττην, τὴν Λούρδην, τὸ ὄρος τοῦ ἁγίου Μιχαήλ, εἶτα ἐπορεύθη μέχρι Ρώμης καὶ Ἱεροσολύμων. Ἀλλ' ὅσα εἶδεν εἰς τὰ ἱερὰ αὐτὰ διαβήματα δὲν ἤρεσαν εἰς τὴν καρδίαν της καὶ ἐσκανδάλισαν τὴν ψυχήν της ἀντὶ νὰ τὴν ἐνισχύσωσιν. Εὗρε παντοῦ πωλητὰς παρὰ τὰς βαθμίδας τοῦ ναοῦ, ἐγωϊστικὰς περὶ ἐπιγείων ἀπολαύσεων μερίμνας, τὴν ἄνευ εἰλικρινοῦς ἀγάπης ἐξυπηρέτησιν τοῦ θείου, καὶ ἐκ νέου ἡ ἀμφιβολία δεινῶς τῇ συνετάραξε τὴν καρδίαν.

Ἐπέστρεφε πλήρης ἀπαγοητεύσεως, ὅτε πρωΐαν τινά, ἀγοράσασα ἀπό τινος βιβλιοπωλείου μίαν «Ἀνθολογίαν Ἁγίων», ἀνέγνωσε καθ' ὁδὸν τὸν βίον τοῦ ἁγίου Φραγκίσκου τῆς Ἀσσίζης καὶ οἱ ὀφθαλμοί της ἀνεῴχθησαν ἐν ἀγαλλιάσει, ὅτε ἔφθασεν εἰς τὴν κατανυκτικὴν ἐκείνην προσευχὴν τοῦ ἐνδόξου Φραγκισκανοῦ, ἥτις φέρει τὸν τίτλον: «Ὕμνος εἰς τὸν Ἥλιον.»

Ἐφ' ὅσον ἡ Σιδωνία ἐπανελάμβανε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ὕμνου, μεστοῦ ἀγάπης πρὸς τὸν Πλάστην καὶ τὰ πλάσματά του, οὐρανία δρόσος τῇ ἐπεχύνετο εἰς τὴν καρδίαν. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἀνέπνεε τὸν ὑγιεινὸν ἀέρα τοῦ χωρίου της, τὴν ὀσμὴν τοῦ βαθυσκίου δάσους καὶ σφοδρὸς πόθος τὴν κατελάμβανε τοῦ νὰ ἴδῃ τὸν τόπον της, ὃν ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἐγκαταλίπῃ. Ἔσπευσε λοιπὸν πρὸς τὸ χωρίον της καὶ ἔκλαυσεν ἀνοίγουσα τὴν θύραν τῆς παρὰ τὴν ἐσχατιὰν τοῦ δάσους οἰκίας της.

Τὸ οἴκημα αὐτὸ μὲ τὰ ἁπλᾶ του ἔπιπλα ἦτο ἤδη ἡ μόνη της περιουσία, διότι αἱ ἐλεημοσύναι καὶ τὰ ταξείδια εἶχον καταβροχθίσῃ τὸ ἐπίλοιπον τῆς πατρικῆς της κληρονομίας. Ἀλλ' ἡ Σιδωνία δὲν ἐφρόντιζε περὶ τούτου. Ἡ πενία της τὴν προσήγγιζε πρὸς τὸν ἅγιον Φραγκῖσκον, ὃν ἤθελε νὰ λάβῃ ὡς πρότυπον. Ἐνεφορεῖτο ἄλλως καὶ ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Εὐαγγελίου: «Μὴ μεριμνᾶτε λέγοντες: Τί θὰ φάγωμεν ἢ τί θὰ πίωμεν ἢ τί θὰ ἐνδυθῶμεν! . . .»

Διὰ νὰ ἐνδύεται, εἶχε τὰ ἐνδύματα τῆς μακαρίτιδος μητρός της· τὸ δάσος τῇ παρεῖχε πρὸς τροφὴν τοὺς ἀγρίους του καρποὺς τὸ θέρος καὶ τοὺς ἀμανίτας τὸ φθινόπωρον. Διὰ νὰ κερδίζῃ τὸν ἄρτον της, συνέλεγε φρύγανα τὸν χειμῶνα, ἀράνθεμα κατὰ τὸ ἔαρ καὶ τὰ ἐπώλει εἰς τὴν παρακειμένην ἀγοράν. Καίτοι πάμπτωχος, εὕρισκεν ἀκόμη μέσα ὅπως ἀνακουφίζῃ τοὺς δυστυχεστέρους αὐτῆς. Τὸ δάσος δὲν τὴν ἐφόβιζε πλέον· ἡ προσευχὴ καὶ αἱ ἐργασίαι εἶχον ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἀπονεκρώσῃ τοὺς πειρασμούς της, καὶ τὰ ἀναθάλλοντα φυτὰ ἦσαν τώρα δι' αὐτὴν θελκτικαὶ καὶ συμβολικαὶ εἰκόνες τοῦ παναγάθου Θεοῦ. Τὰ ἠγάπα ἀδελφικῶς, ὡς ἀγαπᾷ τις τὰ πλάσματα τοῦ ἐπουρανίου Πατρός. Ἠγάπα ἐπίσης μετὰ βαθείας εὐσπλαγχνίας τοὺς πτωχοὺς τοῦ δάσους καὶ ἐπήγαινεν εἰς ἐπίσκεψιν τῶν ξυλοκόπων καὶ τῶν ἀνθρακέων. Κατεκλίνετο χαμαί, παρὰ τὰ ἀσθενῆ των τέκνα καὶ τὰς γυναῖκας, ἀφοσιουμένη κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀθλιεστέρους τούτων καὶ τοὺς πλέον περιφρονημένους.

Οἱ χωρικοὶ ὕψουν τοὺς ὤμους διὰ τοὺς τρόπους της αὐτούς. Οἱ ἐπιεικέστεροι τὴν ἐθεώρουν ὡς τρελλὴν ἥτις, ἀφοῦ ἐσκόρπισε τὴν περιουσίαν της, ἐξηυτελίζετο οὕτω συναναστρεφομένη τοὺς κατωτέρους της καὶ τοὺς ἐπαίτας. Καὶ ὁ ἐφημέριος αὐτὸς τὴν ἐμέμφετο διὰ τὴν ἄμετρόν της φιλελεημοσύνην. Ἀλλ' ἡ Σιδωνία ἠδιαφόρει. Ἐν τῷ μυστηριώδει ψιθύρῳ τῶν δένδρων, τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἤκουε τὴν φωνὴν τοῦ Ἰησοῦ, λέγοντος αὐτῇ «Μακάριοι οἱ καθαροὶ τὴν καρδίαν . .» Καὶ αἱ πρῶται τὰ φυλλώματα ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου, τῇ ἐφαίνοντο ὡς λάμψις τῆς χάριτος τοῦ Ὑψίστου φθάνουσα μέχρις αὐτῆς, καὶ ἡ καρδία της ἐπληροῦτο χαρᾶς.

Ἑσπέραν τινά, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συγκομιδῆς τῶν βαλάνων, συνήντησε, παρεστημένην εἰς τὰς τριόδους, κόρην κλαίουσαν. Ἦτο ἡ γνωστὴ εἰς ὅλον τὸ χωρίον καὶ κακίστην φήμην χαίρουσα Μανέττα. Ἡ Σιδωνία, ἐν τούτοις, τὴν ἐπλησίασε, τῇ ἔθηκε φιλικῶς τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου καὶ τὴν ἠρώτησε διατί ἔκλαιεν. Ἡ Μανέττα ἀναιδῶς τῇ ἐξωμολογήθη ὅτι «ὁ ἀγαπητικός της τὴν πέταξεν ἔξω ἀπ' τὸ σπῆτι» καὶ ὅτι δὲν εἶχε τώρα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλῖναι. «Ἔλθε μαζῆ μου, εἶπεν ἡ Σιδωνία, θὰ καθήσωμεν μαζῆ, καὶ ὅταν ἔχω ἕνα κομμάτι ψωμί, θὰ τὸ μοιραζώμεθα». Τὴν ὡδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν της, καὶ ἀφοῦ τὴν περιέθαλψε καὶ τὴν παρηγόρησε, τὴν ἐπετίμησε πράως διὰ τὰς παρεκτροπάς της.

—Ἆ! ἀντεῖπε κυνικῶς ἡ νέα . . . .
Δὲν ξεύρεις σὺ ἀπὸ αὐτά . . . Δὲν τὸν ξεύρεις τὸν ἔρωτα τί δύναμι ἔχει. . .

Περίλυπον μειδίαμα συνέστειλε τὰ χείλη τῆς Σιδωνίας, καὶ ἐρυθρὰ ἐξ αἰδοῦς, ἀπήντησε ταπεινῶς:

—Δὲν ὑπάρχει πλάσμα ὅσον ἄσχημο καὶ ἂν εἶνε, ποῦ νὰ μὴν ὑπέφερε ποτέ του . . Ἂν ἠμποροῦσες νὰ διαβάσῃς στὴν καρδίαν μου θὰ ἔβλεπες πῶς ὑπέφερα καὶ ἐγὼ ὅπως ὅλαις ἀπὸ μαρασμοὺς καὶ ἐπιθυμίας. . . Ἔχω τώρα ἰατρευθῆ διότι ἐστάφην πρὸς τὸν μόνον ἔρωτα ποῦ εὑρῆκα ἀληθινόν.

—Ποῖον; ἠρώτησεν ἀφελῶς ἡ Μανέττα διαστέλλουσα τοὺς ὀφθαλμούς.

—Ἀργότερα θὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω . . .

Τώρα, προσέθηκεν ἀφοῦ τρυφερῶς περιεπτύχθη τὴν ἐγκαταλελειμμένην, θὰ μένωμεν μαζύ, καὶ θὰ σὲ ἀγαπῶ ὅσον ὁ θεὸς θέλει νὰ ἀγαποῦμεν ἐκείνους ποῦ ὑποφέρουν . . .

Ἡ τοιαύτη εὐσπλαγχνία συνεκίνησε τὴν Μανέτταν πλειότερον ἀπὸ ὅλας τὰς νουθεσίας τῶν ἱερέων. Ἀφωσιώθη πιστῶς καὶ ὁλοψύχως εἰς τὴν Σιδωνίαν. Διέμενον ὁμοῦ, πρὸς μέγα σκάνδαλον τοῦ χωρίου, καὶ ἡ Μανέττα ὑπήκουεν εὐπειθῶς εἰς τὴν προστάτριάν της.

Ἡ Σιδωνία κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτήν, εἶχε συλλάβει φιλόδοξόν τι σχέδιον. Ἐπὶ μιᾶς τῶν κλιτύων τοῦ Βίβεϋ, ὑπῆρχεν ἠρειπωμένον ἐξωκλήσιον, ἀφιερωμένον ἄλλοτε εἰς τὴν ἁγίαν Κλαίρην. Ὁ ναΐσκος ἔσωζεν ὅμως τοὐλάχιστον τὴν ἀρχαίαν φήμην, καὶ τὸν περιεποιοῦντο. Ἡ Σιδωνία ὠνειροπώλει νὰ ἐπισκευάσῃ τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ λειτουργῇ καὶ πάλιν. Εἶχε συνδιαλεχθῆ περὶ τοῦ σχεδίου της μεθ' ἑνὸς τεχνίτου καὶ τὸν κατέπεισε νὰ συνεισφέρῃ δωρεὰν τὰς πέτρας. Εἷς ξυλοκόπος, τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκείνη θεραπεύσει τὸ παιδίον, προσηνέχθη νὰ παράσχῃ τὴν ξυλείαν. Πρὸς ἐξοικονόμησιν τῶν ἀπαιτουμένων χρημάτων, ἡ πτωχὴ κόρη δὲν ᾐσχύνθη νὰ ἐπαιτήσῃ πορευομένη ἀπὸ χωρίου εἰς χωρίον.

Ἡ Μανέττα τῇ παρέσχε τὴν συνδρομήν της καί, αἱ δύο των, τόσον ἐπέδειξαν ζῆλον, ὥστε μετὰ παρέλευσιν ἔτους εἶχε συλλεχθῆ τὸ πρὸς διακόσμησιν τοῦ ἱεροῦ ἀπαιτούμενον χρῆμα.

Ἤδη τὰ τείχη εἶχον ἀνεγερθῆ, ἡ στέγη ἐπερατώθη. Ἀλλ' αἱ πορεῖαι διὰ μέσου τῆς χιόνος καὶ τῆς βροχῆς εἶχον καταπονήσει ὁλοτελῶς τὸ φιλάσθενον σῶμα τῆς Σιδωνίας καὶ ᾐσθάνετο ἤδη ἑαυτὴν σοβαρῶς ἀσθενῆ. Ἐν τούτοις, πρωΐαν τινὰ τοῦ Ἀπριλίου, ἠθέλησε νὰ κομίσῃ εἰς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας τὰ πρῶτα ἠράνθεμα τοῦ ἔαρος, καὶ ἐξῆλθε ὑπεραλέως μὲ καιρὸν συννεφώδη. Μὲ ἄκραν ἀγαλλίασιν εἶδε τὸν ναὸν κοσμηθέντα καὶ ἀρωματισθέντα ἐκ τῶν ἀγροτικῶν ἀνθέων. Ἀλλ' ὅτε ἐπέστρεφε, βροχὴ ραγδαία καθ' ὁδὸν τὴν κατέλαβεν. Ἔφθασεν εἰς τὸ οἴκημα καταβρεγμένη, ριγοῦσα ἐκ τοῦ πυρετοῦ. Ἡ Μανέττα τὴν ἠνάγκασε νὰ κατακλιθῇ, καὶ ἅμα κατακλιθεῖσα ἤρχισε νὰ παραληρῇ. Ὡμίλει ὑψηλοφώνως πρὸς τὴν ἁγίαν Κλαίρην, καὶ τὴν ηὐχαρίστει ὅτι προσῆλθεν ἵνα τὴν παραλάβῃ εἰς τὸν Παράδεισον. Καὶ μετὰ τρυφεροῦ ἐπὶ τῶν χειλέων μειδιάματος ἐπανελάμβανεν: «Ἰησοῦ μου, Ἰησοῦ, σὲ ζητῶ τὸν θάνατον περιπτυσσομένη σε.»

Τὴν ἐπαύριον, ἡ βροχὴ εἶχε καταπαύσει, ὁ ἥλιος εἶχεν ἀναφανῆ καθαρὸς καὶ ὡραῖος, καὶ ἡ Σιδωνία ἦτο νεκρά. Μὲ τὸ σῶμα σχεδὸν εὐθυτενὲς καὶ τὸ πρόσωπον φαεινὸν ὑπερανθρώπου χαρᾶς, ἔκειτο ἄπνους ἐπὶ τοῦ ἀχυρίνου στρώματός της. Αἴφνης, σφοδρὸς ἄνεμος ὤθησε τὰ φύλλα τοῦ παραθύρου, καὶ ἀπεσπασμένα ὑπὸ τῆς ἐαρινῆς αὔρας, ἄνθη κερασέας, ἄνθη λευκακανθῶν ἐσκορπίσθησαν ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς ἀδελφῆς των Σιδωνίας, ὡσεὶ ἵνα χαιρετίσωσι τοὺς μυστικοὺς της γάμους μετὰ τοῦ συζύγου τῶν ὀνείρων της.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου εὑρίσκονται παντὸς εἴδους διδακτικὰ βιβλία πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, παρθεναγωγείων καὶ σχολαρχείων πωλούμενα εἰς τιμὰς ἀκαταγωνίστους. Διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα πλὴν τῶν συνήθων εὑρίσκονται καὶ ὅλως νεοφανῆ βιβλία συγγραφέντα κατὰ τὸ νέον διδακτικὸν σύστημα ὑπὸ διασήμων Ἑλλήνων λογίων.

Ἐπίσης εὑρίσκονται κινητὰ γράμματα καὶ ἀριθμητήρια διὰ τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.

Τιμοκατάλογος τῶν ἀνωτέρω ἀποστέλλεται τῷ αἰτοῦντι.

Ὁ κ. Ἀνδρέας Γ. Παντελάκης εἰδοποιεῖ τὸ σεβαστὸν κοινὸν ἁπάσης τῆς νήσου, ὅτι προμηθεύει εἰς τιμὰς εὐθηνοτάτας παντὸς εἴδους καὶ πάσης ὕλης βιβλία, οἷον ἐπιστημονικά, φιλολογικά, ἱστορικά, ἐκκλησιαστικά, ποιήσεις ὅλων τῶν Ἑλλήνων ποιητῶν, κομψῶς καὶ στερεῶς ἐν Ἀθήναις δεδεμένα. «Ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους» ὑπὸ Κ. Παπαρρηγοπούλου δεδεμένην εἰς τόμους 5 μετὰ γεωγραφικοῦ χάρτου Σελ. 20. «Ἱστορίαν τοῦ 19ου αἰῶνος» ὑπὸ Καρολίδου Σελ. 22. «Γενικὴν Ἱστορίαν» Πολυζωΐδου Σελ. 22.

Τὰ ἀνωτέρω χρησιμώτατα διὰ πάντα Ἕλληνα πολίτην βιβλία ἂς σπεύσουν νὰ προμηθευθῶσιν οἱ θέλοντες τὴν ἀπόκτησιν αὐτῶν, καθότι ἐντὸς ὀλίγου ἐξαντλοῦνται, ἀπευθυνόμενοι πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι διαμένοντα Κον Ἀνδρέαν Γ. Παντελάκην.

Κατὰ τὴν ὁδὸν Ὄξφορδ ἐν Σκάλᾳ εὑρίσκεται τὸ γνωστὸν ξενοδοχεῖον τῆς Κυρίας Αὐγούστας Κ. Χαραλαμπίδου, ὅπερ τυγχάνει ἀξιοσύστατον διὰ τὴν καθαριότητα, περιποίησιν καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ.

Ὁ Κος Λεωνίδας Ἀργυράκης εἰδοποιεῖ τὸ σέβαστὸν κοινὸν ὅτι ἤρξατο τῆς κατασκευῆς κονιὰκ ἐκ σταφυλῆς, ὅπερ θὰ εἶνε καλήτερον τοῦ εὐρωπαϊκοῦ καὶ λίαν ὠφέλιμον διὰ τοὺς ἀσθενεῖς. Οἱ θέλοντες νὰ προμηθευθῶσιν ἐξ αὐτοῦ ἂς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν εἰρημένον κύριον. Τιμαὶ λίαν συγκαταβατικαί.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διαμονὴν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἔθνους» νὰ καθιστῶσι τοῦτο δῆλον τῇ διευθύνσει ἥτις ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει οὐδεμίαν ἔχει εὐθύνην, ἐὰν [illegible] ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ὑπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.